

A közgyűlés érted van

LEVÉL A SZERKESZTŐHÖZ

A Szerkesztőség megjegyzése: a Magyar Radiológia következő online számaiban szeretnénk további fórumot adni a közölt „vitairat” továbbgondolására, megoldási javaslatokra.

Molnár Diana: A közgyűlés érted van...

... feltéve, hogy élsz a jogoddal és részt veszel rajta. Ismerem én az érzést, amikor a tudományos rendezvénybe ékelt társasági vagy szekciós közgyűlések egyfajta lyukasórának tűnnek, amikor végre lehet wellneszteni, sétálni egyet, vagy ledőlni az esti fogadás előtt. Hiszen a közgyűlés néhány fontoskodó, unatkozó kolléga társasjátéka. Biztos ez?

A szakmai és szakmapolitikai döntések mindenkit érintenek, a legfrissebb rezidenstől a nyugalmazott osztályvezető főorvosokig, a nagy centrumokban dolgozó, nemzetközileg is elismert kollégáktól az apró településeken szakrendelőknél dolgozó radiológusokig. Ha komolyan vesszük a Magyar Radiológusok Társaságát és saját szakmai életünket, akkor pontosan ugyanannyi beleszólása van minden tagnak a jelenünkbe és a jövőnkbe. A vezetőségi tagok is azok lehetnek – elviekben –, akiket a közgyűlés tagjai jelölnek és megszavaznak. Sajnos a gyakorlatban egy-egy összejövetelen a tagságnak kb. 10 százaléka van jelen, ők szavaznak és ők hozzák a döntéseket. Függetlenül attól, hogy egyetértünk-e ezekkel a döntésekkel, valóban ilyen könnyen lemondunk arról a lehetőségről, hogy részt vegyünk a meghozatalukban?

A tanfolyamok, kongresszusok, szimpóziumok megszervezése, költségei, a tagdíj meghatározása, a vezetőség tagsága, szervezési és szakmai munkája mind kihatnak minden egyes magyar radiológus életére. Vannak meglepő döntések, amiken szeretünk „pampogni”, szeretjük kritizálni. Ott voltunk,

amikor a bizalmat megszavaztuk a kollégáknak? Ott voltunk, amikor a döntések indoklásra, megvitatásra kerültek? Tényleg azt gondoljuk, hogy a saját szavazatunk nem számít? Tényleg ezt gondolja a tagok 90 százaléka? Számoljunk...

A közgyűlések évről évre kíméletesen rövidülnek, párhuzamosan az iskolai igazgatói beszédekkel. Többnyire egy-két diára koncentrálódik a sokszor valóban tiszteletreméltó eredmények listája, pont csak annyi időt vesz el az életünkből, ami alatt a szavazatszámológók összesítik azt a maximum 20–30 szavazólapot, amit leadnak a szekció taglétszámától elvárható 200 helyett.

Személy szerint nem tartom jónak, hogy az első körben az alacsony részvételi szám miatt berekesztett közgyűlést kis várakozás után újra meg lehet nyitni, és akkor már nem számít, hogy hányan vannak jelen. Sokan úgy gondolják, hogy másképp soha semmi döntést nem tudnánk meghozni.

Valóban ennyire érdektelene lennénk? Valóban ennyire nem tudunk élni a demokráciával a saját kis szakmai életünkben sem? Valóban ennyire nem tudatosodik bennünk, hogy nem mások döntenek felettünk és mi nem csak passzív elszenvetői vagy nyertesei vagyunk a kialakult helyzetnek?

Sok kicsi sokra megy, ez a Magyar Radiológusok Társaságának közéletére is vonatkozik! Adjuk hozzá kicsit tudatosabban a mi kicsi részünket, hogy a nagy egész működésekor elmondhassuk: a döntéseket a Társaság tagjai hozták, nem pedig egy szűk, nem feltétlenül reprezentatív minta.

Vegyünk részt a közgyűléseken!

Doros Attila: A Társaság érted van... Érted? Érzed?

Dr. Molnár Diana írása nagyon fontos, és akkor jelent meg, amikor a probléma súlyát jómagam is átéreztem. Az MRT aktuális elnökeként különös érzés volt azzal szembesülni, hogy az elnökség, a vezetőség nem éri el a tagságot, a tagság nagy többsége nincs tisztában a történetekkel és azzal, hogy mi várható, és persze visszajelzést sem ad a vezetőség felé. Az eredmény az, amit olvashattunk: születnek döntések, melyeket egy olyan közgyűlés szavaz meg – jogszerűen –, melyen a tagság az adott rendezvényen jelen levő tagjai is csak alig vesznek részt. Történt ez legutóbb Zalakaroson is, ahol egyébként az MRT Zoom felülete is rendelkezésre állt a szavazásra... talán ha 10 online szavazó használta ki ezt a lehetőséget.

Nos, a közgyűlés egy kötelező fóruma minden tudományos társaságnak, de nem ez az egyetlen lehetőség az együttműködésre. Honlapunk, a socrad.hu nyitott arra, hogy – publikálható – írásokat, hozzászólásokat megjelenítsen, újságunk, a Magyar Radiológia is várja a véleményeket a tudományos cikkek mellett. Természetesen közvetlenül is megkereshetők a vezetőség és az elnökség tagjai.

Az MRT tudományos társaság, de szorosan együttműködik többek között a grémiumokkal és

a szakmai kollégiummal – az említett testületek tagjai általában a vezetőség tagjai is, és ha nem, akkor meghívott vendégei a vezetőségi ülésnek. Együttesen igyekszünk a változó törvényi környezethez alkalmazkodva a szakorvosképzést, a továbbképzést, a minőségbiztosítást a radiológia javát szolgáló irányokba terelni. Ahhoz, hogy ez sikeres legyen, jó lenne még jobban ismerni a problémákat, jó lenne sokkal több visszajelzést kapni – nyilván az építő jellegű visszajelzések, a felmerült problémák részletes ismertetése, esetleg a megoldásra szóba jöhető javaslatok – ha van ilyen – ismertetése lenne a legoptimálisabb.

Jó lenne, ha csökkenne az a virtuális szakadék. Természetesen a makrokörnyezet elemeinek a megváltoztatása nem könnyű feladat, és nem is mindig van rá lehetőség, azonban már az egy fontos érv, ha sok, a változást támogató és megalapozó jelzés áll rendelkezésre.

A folyamatok, az MRT vezetőségének működése, a döntések hátterének legalább részleges megértése segítené az együttműködést, az aktivitást, a bevonódást. Ehhez szükség van arra, hogy a honlapunkat, az újságunkat és a hírlevelünket olvassák. Vegyenek részt az MRT működésének alakításában.

Palkó András: Hozzászólás dr. Molnár Diana vitaindítójához

Azt szokták mondani, minden országnak olyan kormánya van, amelyet megérdemel. Mutatis mutandis igaz ez a szakmai társaságokra, szekciókra is: olyan vezetőségünk, tisztviselőink vannak, amelyeneket „megérdemlünk”, amelyeneket megválasztottunk. Természetesen a szakmai szervezetek vannak értünk és nem fordítva, de ahhoz, hogy ez így legyen, tudatunk kell a szakmai szervezettel, hogy mit is akarunk tőle, mik az elvárásaink, mire van szükségünk, illetve vissza kell jeleznünk, hogy elégedettek vagyunk-e a teljesítményével. A közgyűléseken való részvétel (vagy nem részvétel) kifejezi az érdeklődésünket, vagy annak hiányát a társaság/szekció ügyeivel (jövőkép, programok, kiadványok, képzések, szakmapolitika, költségvetés stb.) kapcsolatban.

A közgyűlések formája és részben tartalma (vezetői és pénzügyi beszámoló stb.) jórészt jogilag kötött, azonban ez a kötött forma is lehetőséget teremt a vitára, kérdésekre, ami viszont személyes részvétel nélkül nem nagyon lehetséges. Persze gondolkodhatunk azon, hogy a kötelező beszámolókat már a közgyűlés előtt, írásban elérhetővé tegyük a tagság számára, felkeltve az érdeklődést a tárgyalat ügyek iránt, illetve kérhetünk előzetes kérdéseket/kommentárokat is, amik aztán a felvető személyes jelenléte nélkül is megvitathatók. Mérlegelhető az is, hogy több időt szánjunk egy-egy közgyűlésre, ez azonban vélhetően nem növelné a részvételi kedvet. Az a praktikus megoldás, hogy a közgyűléseket egy-egy nagyobb szakmai rendezvény keretei között szervezzük, inkább javítja, mint rontja a részvételi arányokat.

A megadott időpontot követően határozatképtelenség miatt bezárt, majd röviddel később újranyitott közgyűlés egy jogilag helyénvaló, praktikus megoldás, ennek hiányában (ismét csak jogilag kötötten) csak hosszú idő elteltével lehetne újra összehívni a közgyűlést, ami várhatóan ismét határozatképtelen lenne és így tovább, az idők végezetéig.

A választásokon való részvételi arány (kb. 10%) „hagyományosnak” mondható, és ezen csak egyféleképpen lehetne változtatni: ha végre bevezetnénk az – egyébként jogilag lehetséges – online szavazást, ami a folyamatot elválasztaná a közgyűlésen való fizikai jelenléttől, és olyanok számára is lehetővé tenné a véleménynyilvánítást, akik egyébként az adott rendezvénytől bármely okból

Kerpel-Fronius Anna: Értetek és nem értünk... (és nem értjük)

Sokáig érleltem a választ a felkérésre – sok szavával egyetértek. A válaszhoz szeretnék néhány adattal is hozzájárulni. Az idei Zalakaroson, a „Lélek Imre” alatt szervezett közgyűlésnek sok fontos témája volt. És ez volt az első, melynek szervezésében főtítkárként tevékenyen részt vettem. Az előző, Debrecenben rendezett kongresszuson már teszteltük a rendszert, hogy közgyűlést lehet online is tartani. Idén hibrid formában, személyesen és online is lehetett csatlakozni. A kongresszuson nem volt alternatív program ebben az időben. A közgyűlést annak rendje és módja szerint meghirdettük, a meghívó a Hírlevélben kiment. És itt megjegyeznék még valamit – rendszeresen kapom az észrevételeket, hogy erről vagy arról az eseményről nem volt kellő tájékoztatás, nem tudtuk, hogy létezik ilyen pályázat stb. Az MRT a teljes tagságot a socrad.hu felületen és a Hírlevélben tudja értesíteni. Jó lenne, ha ezek nem a spambe érkeznének, vagy ha nem is odakerülnek, akkor rákattintanánk, és megnéznénk, van-e olyan, ami érdekel vagy érint bennünket. A „Lélek Imrére” kb. 250 MRT-tag regisztrált, ebből 39-en jelentek meg személyesen, az 1000

távol maradtak. Ez az eljárás már sok éve bevett gyakorlat pl. az ESR-ben, és az eddigi tapasztalatok szerint zökkenőmentesen működik.

És végül egy – csak részben idetartozó – gondolat: nem csak a vezetőségválasztó és beszámoló közgyűléseken nem túl nagy a tolongás, ugyanilyen csekély érdeklődés tapasztalható az egyes posztok betöltésére, a szakmai társaságok vezető testületeiben történő munkavégzésre is, pedig a lehetőség adott, hiszen komoly generációváltás zajlik a szakmában.

Jó lenne, ha a kis és sok ok miatt sérülékeny szakmai közösségünk nem atomizálódna tovább, és a lassan kivonuló generációk helyére érkező fiatalok megőriznék a közösség erejébe és az érte végzett munka értékébe vetett hitet.

feletti tagságból nyolcan gondolták úgy, hogy érdemes Zoomon bekapcsolódni. Kevesebb, mint 50 ember! (A *Molnár főorvosnő* által említett 10 százalék is vágyálom...) Tudom, hogy rengeteg „száraz” dolog is elhangzik ilyenkor – beszámoló az előző év bevételeiről, kiadásairól, a pályázatok számáról stb., de ezek nélkül a beszámolók nélkül nem lehet tudni, honnan jövünk, és merre tartunk. Ilyenkor szavazzuk meg a következő év irányát is, és hozunk anyagi jellegű döntéseket. Például idén a tagdíjemelést mellett kiemelném, hogy 2023-tól a 75. életévét betöltött tagjainknak külön kérés nélkül ingyenes lesz a tagság. És egyébként a közgyűlés az a hely, ahol be lehet jelenteni a tagságot érintő bármilyen jellegű megjegyzést, észrevételt, de a zalakarosi eseményen ilyenre sem volt példa.

Az MRT az egyetlen olyan szakmai társaság, ami értünk, radiológusokért van. De működni csak akkor tud jól, ha a mienknek is érezzük. Mi, akik a vezetőséget alkotjuk, a legjobb tudásunk szerint igyekszünk képviselni a tagságot, és nagyon szeretnénk, ha a tagság, évente egyszer egy órát rászánva, ezt értékelné is. Amióta *Molnár főorvosnő* cikkét olvastam, az az egy jár a fejemben – mit kellett volna még tennem/tennünk?

Tárnoki Ádám Domonkos: Reflexió Molnár Diana: „A közgyűlés érted van” c. vitairatára

Örültem, mikor olvastam *Molnár Diana* vitairatát, mivel egy olyan téma került szóba, mely régóta problémát jelent, és kereshetünk megoldási javaslatokat, mindemellett felhívva az MRT-tagok figyelmét arra, hogy fontos részt venni az MRT közgyűlésén. Valóban, a közgyűlés az MRT-tagokért van, itt lehet első kézből hallani az MRT elnökétől, titkárától vagy a vezetőség tagjaitól a társaság működéséről, programjairól, céljairól, problémák megoldási javaslatairól, amiket a tagok érdekében hoznak. Sajnos mindannyian tapasztaljuk, hogy egyre többen nem jönnek el a közgyűlésre, pedig egy évtizeddel ezelőtt, a debreceni vagy kaposvári MRT-kongresszuson zsúfolásig tele volt az előadó.

Mi lehet az oka az egyre csökkenő részvételnek? A fiatalabb generáció eltérő világtrendje és ezzel összefüggő gondolkodása, esetleg rossz időzítés, vagy mindezek összessége?

Lehetséges, hogy jobb lenne a nap közepére ütemezni, amikor aktívabbak a kongresszuson jelen lévő tagok, nem egy hosszú, előadásokkal teli nap végén. A legutóbbi, zalakarosi közgyűlésen volt online (Zoom) részvételi lehetőség a jelen nem lévő tagok részére, de ezzel nem éltek sokan. Feltételezve, hogy ez nem csak magyar probléma, utánanéztem a nemzetközi irodalomban, hogy ha más radiológus vagy orvosi szakmai társaságok szembesültek hasonló problémával, azt publikálták-e az interneten. Meglepetésemre alig találtam erre vonatkozó, használható, publikált anyagot.

A Kanadai Orvostársaság (Canadian Medical Association) a 2020. évi, COVID-időszak alatti közgyűlésén tapasztalt alacsony részvételi arány hátterében elkezdtek azonosítani azon sikeres, valamint ellentmondásos, „frusztrációt okozó és kudarcos” kérdésköröket, amelyek a társaság tagjait érintik, annak érdekében, hogy ajánlásokat fogalmazzanak meg a következő évi ülésre.*¹ Amellett, hogy átálltak a virtuális közgyűlési platformra, nagy hangsúlyt fektettek arra, hogy biztosítsák a tagok jobb tájékoztatását a társaság szabályairól

és a háttéranyagokat jobban hozzáférhetővé tették. Arra jutottak, hogy már a közgyűlés előtti hónapokban nagyobb aktivitásra van szükség a tagok körében, és több időt kell biztosítani a közgyűlés alatt zajló vitára, hogy mindkét fél meghallgathassa egymást. Mindezek célja, hogy előmozdítsák a produktív párbeszédet a közgyűlésen a szakma érdekében.

Véleményem szerint a következő megoldási javaslatokkal lehetne „networking” alapon, brainstorming elvén megvalósítani. A radiológiai munkahelyi vezetők, akik többsége jelen van a közgyűléseknek helyet adó nagyobb hazai radiológuskongresszusokon, nagyobb személyes felelősséget vállaljanak a tekintetben, hogy elhozzák a konferencián részt vevő munkatársaikat a közgyűlésre, akiket erről időben értesítenek. Még szerencsésebb lenne, ha a munkahelyi vezető minden munkatársával – azokkal is, akik nem tudnak eljönni a közgyűlésnek helyet adó kongresszusra, hiszen ők vannak általában többségben – az osztályos értekezleten előre vitassák meg az MRT-közgyűlés tervezett pontjait, fogalmazzanak meg közös álláspontot, amit az osztályvezető a közgyűlésen, jelen lévő munkatársaival együtt képvisel. A közgyűlésen személyesen megjelenni nem tudó munkatársak pedig próbáljanak meg online csatlakozni. Ahogy *Molnár Diana* is kiemelte, a szakmai és szakmapolitikai döntések mindenkit érintenek. Össze lehetne gyűjteni az MRT részéről országos szinten a radiológiai osztályok, illetve egyéb radiológiai munkacsoportok (pl. szakrendelők, magán radiológiai intézmények) vezetőinek elérhetőségét, akik a közgyűlés előtt idővel külön e-mailben értesülnének a közgyűlésről, azok pontjairól. Mindezeket ismerve a fentiek szerint alakítsanak ki közös munkahelyi állásfoglalást, és azt képviseljék a közgyűlésen. Az egyedül, egyéni vállalkozóként dolgozó radiológusok – munkahelyi „csoportképviselő” hiányában – pedig saját érdekükben csatlakozzanak. A fiatal generációt az MRT Ifjúsági Bizottsága képviseli. Fontos, hogy a közgyűlésről külön értesítsék ők is a tagjaikat és vitassák meg előtte a tervezett közgyűlési napirendi pontokat.

*¹ Duong D: CMA addresses questions after “frustrating” annual general meeting. CMAJ 2021; 193(44): E1705. DOI: 10.1503/cmaj.1095972

A mai rohanós, túlterhelt, munkával teli világban az ilyen előkészület talán nem tűnik egyszerűen megvalósíthatónak, mégis fontos lenne, hogy – *Molnár Diana* szavaival élve – komolyan vegyük a Magyar Radiológusok Társasága közgyűlését és szakmai életünket, és vonjunk be minden MRT-tagot a döntésekbe. Biztosan akad olyan ötlet, javaslat vagy probléma, amire talán nem

gondol a vezetőség, és figyelmet érdemel. Nem lesz hátrány, ha a több résztvevő miatt hosszabb lesz egy közgyűlés, ez szigorú moderálás mentén kordában tartható. Legyen a közgyűlés korábbi, napközbeni időpontban, egy megszabott, de nem túl hosszú időkeretben, megtöltve motivált MRT-tagokkal és az ő értékes hozzászólásaikkal, szavazataikkal!